

SVEA HOVRÄTT
Avdelning 06
060108

DOM
2019-05-10
Stockholm

Mål nr
B 478-19

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Västmanlands tingsrätts dom den 3 december 2018 i mål nr B 4288-17, se bilaga A

PARTER (antal tilltalade 1)

Klagande (Åklagare)
Kammaråklagare L.M.

Motpart (Tilltalad)
O.S.W.

Ombud och offentlig försvarare: Advokat T.C.

SAKEN
Otillåten miljöverksamhet

HOVRÄTTENS DOMSLUT

1. Hovrätten ändrar tingsrättens dom på följande sätt.

- a) Hovrätten dömer S.W. för otillåten miljöverksamhet enligt 29 kap. 4 § första stycket d miljöbalken i sin lydelse före den 1 augusti 2017 (2017-05-06 -- 2017-05-30).
- b) Påföljden bestäms till 50 dagsböter om 500 kr vardera.
- c) S.W. ska betala en avgift om 800 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.
- d) S.W. ska ersätta staten med 10 000 kr för kostnaderna i tingsrätten för försvararen.

2. T.C. får ersättning av staten med 5 175 kr avseende arbete.

3. S.W. ska ersätta staten kostnaderna i hovrätten för försvararen.

Dok.Id 1492697

Postadress
Box 2290
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls Torg 16

Telefon
08-561 670 00
08-561 675 50

E-post: svea.hovratt@dom.se
www.svea.se

Telefax
08-561 675 59

Expeditionstid
måndag – fredag
09:00–16:30

YRKANDEN I HOVRÄTTEN

Åklagaren har yrkat att hovrätten ska döma S.W. för otillåten miljöverksamhet och bestämma påföljden till dagsböter.

S.W. har motsatt sig att tingsrättens dom ändras.

Hovrätten har med stöd av 51 kap. 13 § andra stycket 5 rättegångsbalken avgjort målet utan huvudförhandling.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Utredningen i hovrätten är i allt väsentligt densamma som vid tingsrätten.

Hovrätten har tagit del av förhören med S.W. och M.S. genom uppspelning av tingsrättens ljud- och bildfiler.

Av utredningen framgår att S.W. låtit utföra grävning i vattenområde på fastigheten XX i Köpings kommun, utan att dessförinnan anmäla arbetet till tillsynsmyndigheten.

Hovrätten delar tingsrättens uppfattning att grävningsarbetet utgör vattenverksamhet enligt 11 kap. miljöbalken. Som tingsrätten redogjort för har vattenverksamheten varit av den omfattningen att den enligt 11 kap. 9 a § miljöbalken och 19 § 5 förordningen (1998:1388) om vattenverksamhet inte fick påbörjas utan föregående anmälan till tillsynsmyndigheten. Frågan är emellertid om det är uppenbart att varken allmänna eller enskilda intressen kunde skadas genom vattenverksamhetens inverkan på vattenförhållandena och verksamheten därmed, som S.W. gjort gällande, ska anses undantagen från anmälningsplikten enligt 11 kap. 12 § miljöbalken.

För att uppenbarhetsrekvisitetet i 11 kap. 12 § miljöbalken ska anses uppfyllt och en vattenverksamhet undantagen från tillståndsplikt eller anmälningsplikt får det i princip

krävas att det utan vidare står klart att det arbete som är aktuellt inte medför någon skada på vattenförhållandena. S.W. har själv berättat att det arbete som nu är aktuellt innebar att man grävde ungefär 40-50 cm djupt på ett område om åtta gånger sex meter. Av de uppgifter M.S. lämnat framgår att grävningsarbeten typiskt sett orsakar grumling och att arbetet på XX utfördes vid en tidpunkt på året då grumling kan påverka fiskreproduktionen negativt. Av utredningen kan därför den slutsatsen dras att det relativt omfattande grävningsarbete som var aktuellt riskerade att inverka på vattenkvaliteten. Det kan därmed inte anses uppenbart att varken allmänna eller enskilda intressen kunde skadas genom vattenverksamheten. Det arbete S.W. lät utföra var alltså inte undantaget från anmälningsplikten.

Av S.W.s egna uppgifter framgår att han inför grävningsarbetet inte vidtog några åtgärder för att ta reda på om och under vilka förutsättningar arbetet fick utföras. Det var därför oaktsamt av honom att påbörja arbetet utan att ha anmält det till tillsynsmyndigheten. S.W. ska därmed dömas för otillåten miljöverksamhet i enlighet med åtalet. Påföljden bör bestämmas till ett måttligt bötesstraff.

Eftersom S.W. döms för brott med fängelse i straffskalan ska han betala i lag fastställd avgift till brottsofferfonden.

S.W. har ekonomisk förmåga att ersätta staten hela kostnaden för försvararen i tingsrätten och i hovrätten. När det gäller kostnaderna i tingsrätten bör dock återbetalningsskyldigheten begränsas till en skälig nivå, dvs. till en nivå som ungefärligen motsvarar det belopp försvararen skulle ha tillerkänts om brottmålstaxan hade tillämpats.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2019-06-07

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Fredrik Ludwigs och Birgitta Bylund Uddenfeldt, referent, samt tf. hovrättsassessorn Anders Wallin.

Föredraganden har varit Malin Blohm.

VÄSTMANLANDS
TINGSRÄTT
Avdelning 2
D 2:12

DOM
2018-12-03
meddelad i
Västerås

Mål nr: B 4288-17

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Tilltalad

O.S.W.

Offentlig försvarare:
Advokat T.C.

Åklagare

Kammaråklagare L.M.

DOMSLUT

Åtal som den tilltalade frikänns från

Otillåten miljöverksamhet, 29 kap 4 § 1 st 1 p d miljöbalken (1998:808) i sin lydelse före 1 augusti 2017

2017-05-06 -- 2017-05-30

Ersättning

1. T.C. tillerkänns ersättning av allmänna medel med 31 265 kr. Av beloppet avser 16 308 kr arbete, 7 470 kr tidsspillan, 1 234 kr utlägg och 6 253 kr mervärdesskatt.
2. Kostnaden för försvaret ska stanna på staten.

YRKANDEN OCH INSTÄLLNING

Åklagaren har begärt att S.W. ska dömas för otillåten miljöverksamhet som enligt åklagaren begåtts enligt följande gärningsbeskrivning:

S.W. har uppsåtligt eller av oaktsamhet, mellan den 6 maj 2017 och den 30 maj 2017 på fastigheten XX, Köpings kommun, och utan föregående anmälan till tillsynsmyndigheten låtit utföra grävning eller rensning i vattenområde sk. muddring eller annan åtgärd som syftar till att ändra vattnets djup eller läge. Åtgärden är att bedöma som vattenverksamhet. Det har inte varit uppenbart att varken allmänna eller enskilda intressen skulle komma att skadas av vattenverksamhetens inverkan på vattenförhållandena.

Lagrum: 29 kap 4 § 1 st 1 p d miljöbalken i sin lydelse före 1 augusti 2017

Åklagaren har hävdatt att arbetet varit anmälningspliktigt enligt 11 kap. 9 a § miljöbalken.

S har erkänt att han låtit utföra muddring på fastigheten i enlighet med vad åklagaren påstått men motsatt sig att dömas för brott. Han har gjort gällande att arbetet enligt 11 kap 12 § miljöbalken inte har varit anmälningspliktigt, eftersom det varit uppenbart att varken allmänna eller enskilda intressen skulle skadas på grund av grävningen. Vidare har han gjort gällande att han i vart fall saknat uppsåt till att arbetet var anmälningspliktigt, och att han inte heller varit oaktsam.

UTREDNINGEN I MÅLET

S har hörts och vad han i huvudsak har berättat redovisas nedan. På begäran av åklagaren har även hållits vittnesförhör med G.N., som är miljöchef på Köpings kommun, och iakttog det aktuella arbetet. Eftersom det är ostridigt att arbetet ägt rum redovisas hans uppgifter inte närmare. Vidare har på åklagarens

begäran hållits vittnesförhör med M.S. som är vattenläggare på Länsstyrelsen och utbildad biolog. Vad han i huvudsak har berättat redovisas nedan.

Åklagaren har i övrigt förevisat filmer och foton som visar hur det aktuella arbetet utfördes, kartor över fastigheterna samt flygfoto.

S har berättat i huvudsak följande

Han köpte ett sommarställe ute på ön YY där det fanns en fallfärdig brygga. Hösten 2016 beslutade han sig för att göra en ny brygga. När han hade uppfört bryggan visade det sig att djupet inte var tillräckligt för att han skulle kunna få in sin båt. Han ville därför ha det djupare vid bryggan.

Han hittade M.s som höll på med markarbeten i vatten och tog kontakt med Ö.M. De pratades vid på hösten och han ville då egentligen få arbetet utfört på en gång men Ö höll då på att packa ihop sina maskiner och han fick återkomma till våren. Det nämndens inte med ett ord något om tillstånd.

I samband med ett stugägarmöte på YY tog han därefter upp frågan på mötet. Det var då flera andra som var intresserade av att få hjälp med samma sak. Ingen på mötet frågade om han hade sökt tillstånd och ingen hade en tanke på det. Senare snodde de ihop en plan och kontaktade Ö.

Ö kom därefter dit med sina attiraljer och utförde arbetet. Det sas då inget om tillstånd. Arbetet som utfördes var på ett område om ungefär åtta gånger sex meter och det grävdes på ett djup om ungefär 40–50 cm. Jordmassorna som grävdes upp lades upp till höger och vänster om bryggan.

Han hade ingen tanke på att ta kontakt med någon myndighet innan M.s påbörjade arbetet. Han tänkte inte heller på att det var kommunens mark. Eftersom det låg precis vid hans brygga så kändes det som att det låg på hans tomt, vilket det

i efterhand visat sig att det inte var. Han hade kontakt med kommunen innan han fixade bryggan och fick då beskedet att det var okej så länge det inte blev någon landningsbana. Hade han vetat om att det krävdes anmälan hade han gjort en sådan.

M har berättat i huvudsak följande

Han blev den 8 maj 2017 kontaktad av en miljöinspektör från Köpings kommun och fick uppgift om att det hade pågått muddring vid en båtplats och att man hade tippat massor direkt i sjön.

Länsstyrelsen utövar tillsyn för vattenverksamheter. För att få utföra muddring eller grävning i ett vattenområde krävs vid mindre arbeten anmälan till Länsstyrelsen. När anmälan inkommer kan Länsstyrelsen förbjuda verksamheten eller meddela skyddsvillkor för att den ska få utföras. De kräver normalt att rimlig miljöhänsyn tas.

Om de hade fått en anmälan för muddringen så hade de nog krävt att arbetet skulle ha utförts en annan tid på året. På våren händer det mycket, fisklek, kläckning av rom m.m. Man stör mindre om arbetet sker på hösten och i Mälaren förekommer yrkesfiske. Det är inte tillåtet att tippa muddringsmassor direkt i sjön. För att få utföra dumpning krävs att man söker om tillstånd.

Han anser inte att undantagsbestämmelsen i 11 kap. 12 § miljöbalken är tillämplig. Han kan inte uttala sig om några enskilda eller allmänna intressen faktiskt har skadats på något sätt, men det är en rimlig gissning att muddringen kan ha stört fiskreproduktionen. Arbetet kan ha skadat naturmiljön och fisket.

Han har inte varit på platsen och utfört tillsyn utan har nöjt sig med det bild- och filmmaterial som han fick. Utöver att granska filmerna har de även varit i kontakt med entreprenören och S Vid kontakt med entreprenören fick han intryck av att denne inte kände till att arbetet var anmälningspliktigt.

I farleden kommer det ske en större muddring. Den har fått tillstånd. I samband med det har uppmärksamats att det på många ställen finns förorenat sediment och det är rimligt att tro att trybutyltennhalterna kan vara höga. Det hade man velat titta närmare på innan massor tippas tillbaka i sjön, eftersom det finns en risk att man annars sprider förorenade muddermassor.

I förhållande till den stora muddringen är den nu aktuella muddringen en ganska liten grej. De hade dock ställt ungefär samma krav på arbetet i det här fallet som vid den större muddringen, att det skulle ägt rum en annan tid på året och att man skulle gjort vad man kunde för att inte sprida muddermassor.

De får in ungefär 40–50 anmälningar varje år om muddringsarbeten men de får inte in många anmälningar om att t.ex. muddra vid en brygga för att få in en båt.

DOMSKÄL

S har låtit utföra muddring på fastigheten

Utifrån S.s egna uppgifter som stöds av G.s berättelse samt vad som framgår av de foton och filmer som förevisats, är ställt utom rimligt tvivel att S låtit utföra muddring på aktuell fastighet, som syftat till att ändra vattnets djup, på aktuell fastighet.

Arbetet har som utgångspunkt varit anmälningspliktigt

Enligt 11 kap. 3 § 4 miljöbalken (MB) avses med *vattenverksamhet* enligt samma kapitel bl.a. grävning och rensning i ett *vattenområde*. Enligt 2 § avses med vattenområde ett område som täcks av vatten vid högsta förutsebara vattenstånd.

Rätten har som angetts ovan kommit fram till att S låtit utföra grävning på ett område. Utifrån vad som framkommit står klart att detta område normalt täcks av

vatten och alltså är ett *vattenområde*. Eftersom S alltså har låtit utföra grävning i ett vattenområde, har han låtit utföra *vattenverksamhet* enligt 11 kap. MB.

Enligt 11 kap. 9 § MB krävs som huvudregel tillstånd för *vattenverksamhet*. Av 9 a § första stycket samma kapitel framgår att regeringen får meddela föreskrifter om att det för vissa vattenverksamheter istället för tillstånd ska krävas att verksamheterna har anmälts innan de påbörjas.

Regeringen har meddelat sådana föreskrifter i förordningen (1998:1388) om vattenverksamhet. Av 19 § 5 framgår att istället för tillståndsplikt gäller att en vattenverksamhet inte får påbörjas innan den har anmälts hos tillsynsmyndigheten, om verksamheten innebär grävning, schaktning, muddring, sprängning eller annan liknande åtgärd i ett annat vattenområde än vattendrag, om den bottenyta som verksamheten omfattar i vattenområdet uppgår till högst 3 000 kvadratmeter.

I detta fall har arbetet avsett muddring som utförts i ett mindre område. Enligt vad som följer av de bestämmelser som nämnts har det därför inte varit ett tillståndspliktigt arbete, men som utgångspunkt varit anmälningspliktigt.

Arbetet har enligt 11 kap. 12 § miljöbalken inte varit anmälningspliktigt

Det finns inte någon undre gräns för när muddringar är anmälningspliktiga, enbart sett till storleken på det område som muddringen utförts på. Frågan som uppkommit i målet handlar istället om anmälan inte behövts enligt 11 kap. 12 § MB. Enligt bestämmelsen behövs inte anmälan om det är uppenbart att varken allmänna eller enskilda intressen skadas genom vattenverksamhetens inverkan på vattenförhållandena.

Rätten konstaterar att det i detta fall inte utretts huruvida muddringsarbetet faktiskt haft någon påverkan på fiskreproduktionen eller andra miljöförhållanden.

Åklagaren har alltså inte lagt fram någon utredning som visar att miljön eller andra

allmänna eller enskilda intressen faktiskt har påverkats av den muddring som utförts. Mot denna bakgrund anser rätten att åklagaren inte lyckats bevisa att det inte varit uppenbart att allmänna eller enskilda intressen skulle komma att skadas av vattenverksamhetens inverkan på vattenförhållandena. Åklagaren har därför inte lyckats bevisa att arbetet varit anmälningspliktigt varför S ska frikännas.

Övrigt

Enligt 21 kap. 10 § första stycket rättegångsbalken har offentlig försvarare rätt till skälig ersättning av allmänna medel för arbete, tidsspillan och utlägg som uppdraget har krävt. Ersättningen för arbete skall bestämmas med utgångspunkt i den tidsåtgång som är rimlig med hänsyn till uppdragets art och omfattning och med tillämpning av den timkostnadsnorm som regeringen fastställer.

Utifrån de frågor som målet rör framstår det som rimligt att målet krävt avsevärt mer arbete än normalt och ersättning ska därför inte bestämmas enligt brottmålstaxan. Enligt kostnadsräkningen har emellertid T.C. begärt ersättning för 19 timmar arbete. Utifrån förhandlingstiden i målet, omfattningen på utredningen samt vad målet rör framstår denna tidsåtgång som orimligt hög. Även den tid som lagts ned på enskilda åtgärder framstår som orimligt hög. T.ex. har omfattande arbete lagts ned avseende kontakter med vittnen, trots att försvaret inte åberopat någon vittnesbevisning och att S erkänt att han låtit utföra det arbete som åklagaren påstått. Den ersättning T begärt överstiger därför vad som kan anses skäligt. Utifrån vad som anges i kostnadsräkningen samt de uppgifter som i övrigt är känt för rätten anser rätten att skälig ersättning för arbete, inte överstiger 12 timmar arbete, vilket T ska ersättas för.

Eftersom S frikänns från brottet ska kostnaden för försvaret stanna på staten.

VÄSTMANLANDS
TINGSRÄTT
Avdelning 2
D 2:12

DOM
2018-12-03

B 4288-17

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga (TR-01)

Den som vill överklaga domen ska senast den 27 december 2018 inkomma med ett skriftligt överklagande till tingsrätten. Överklagandet prövas av Svea hovrätt.

På tingsrättens vägnar

Jimmy Mikaelsson

I avgörandet har deltagit tingsfiskalen Jimmy Mikaelsson (skiljaktig) samt nämndemännen Patrik Bruksgård, Ann-Mari Rizvi Lindqvist (skiljaktig) och Elvira Sitkevica.

Skiljaktig mening, se nästa sida

Skiljaktig mening

Tingsfiskalen Jimmy Mikaelsson och nämndemannen Ann-Mari Rizvi Lindqvist är skiljaktiga i fråga om S ska dömas för brottet och anför följande.

Lika med övriga ledamöter anser vi att det är ställt utom rimligt tvivel att S låtit utföra muddring i enlighet med vad åklagaren påstått och att detta arbete som utgångspunkt har varit anmälningsskyldigt. I övrigt gör vi följande bedömning.

Arbetet har inte varit undantaget från anmälningsskyldighet enligt 11 kap. 12 § MB

I likhet med hur övriga ledamöter har resonerat anser även vi att det ankommer på åklagaren att visa att arbetet har varit anmälningsskyldigt och att det inte varit undantaget från anmälningsskyldighet enligt 11 kap. 12 § MB.

För att åklagaren ska anses ha bevisat att undantagsbestämmelsen inte är tillämplig kan dock inte krävas att det läggs fram utredning, som visar att verksamheten faktiskt har skadat allmänna eller enskilda intressen. Det åklagaren har att bevisa är att förhållandena varit sådana att det inte varit *uppenbart* att allmänna eller enskilda intressen skulle skadas genom verksamhetens inverkan på vattenförhållandena.

Bedömningen av om det varit uppenbart att sådana intressen inte skulle skadas, kan enligt vår uppfattning inte utgå från den enskildes egen bedömning av vilken påverkan åtgärderna kunnat få. En sådan tillämpning skulle leda till att syftet med kravet på anmälningsskyldighet skulle gå förlorat. Istället bör enligt vår mening en objektiv bedömning av förhållandena göras, där de stränga krav som ställs för att undantagsbestämmelsen ska vara tillämplig måste beaktas (jfr prop. 1997/98:45 del 2 s. 134).

Som exempel på den bedömning som ska ske, kan nämnas rättsfallet RH 2013:22, i vilket hovrätten ansåg att för att undantagsbestämmelsen skulle vara tillämplig krävdes att det i princip stod klart att arbetet inte medförde någon miljöpåverkan.

Även om arbetet i detta fall avsett ett mindre område anser vi att åklagaren genom de uppgifter som M.S. lämnat om bl.a. vilken betydelse muddringen kunde få på fiskreproduktionen och att Länsstyrelsen torde ha ställt villkor för att arbetet skulle få utföras, har bevisat att det inte varit uppenbart att allmänna eller enskilda intressen skadas genom verksamhetens inverkan på vattenförhållandena.

Åklagaren har alltså enligt vår mening bevisat att undantagsbestämmelsen inte har varit tillämplig och att S har varit anmälningsskyldig. Det står också klart att S inte gjort någon anmälan

S har begått gärningen av oaktsamhet och ska därför dömas för brottet Av utredningen har inte framkommit att S känt till att han var skyldig att anmäla verksamheten, eller att han insett att det funnits en beaktansvärd risk att sådan skyldighet har förelegat. Han har därför inte handlat med uppsåt.

Det ankommer dock enligt vår mening på den som låter utföra ett arbete att tillse att arbetet sker i enlighet med gällande lagar och föreskrifter. I detta fall har S inte vidtagit några åtgärder för att undersöka under vilka förutsättningar arbetet fick utföras, vilket med lätthet kunnat ske genom kontakt med berörda myndigheter. Mot denna bakgrund har S enligt vår mening varit oaktsam, även om han anlidade en entreprenör för att genomföra muddringen, i synnerhet då han inte ens ägt området som muddringen skett på, eller varit i kontakt med ägaren.

Enligt vår mening ska S därför dömas för otillåten miljöverksamhet.

Överröstade i denna fråga är vi i övrigt ense med övriga ledamöter.

Hur man överklagar

Dom i brottmål, tingsrätt

TR-01

Vill du att domen ska ändras i någon del kan du överklaga. Här får du veta hur det går till.

Överklaga skriftligt inom 3 veckor

Ditt överklagande ska ha kommit in till domstolen inom 3 veckor från domens datum. Sista datum för överklagande finns på sista sidan i domen.

Överklaga efter att motparten överklagat

Om ena parten har överklagat i rätt tid, har den andra parten också rätt att överklaga även om tiden har gått ut. Det kallas att anslutningsöverklaga.

En part kan anslutningsöverklaga inom en extra vecka från det att överklagandetiden har gått ut. Ett anslutningsöverklagande måste alltså komma in inom 4 veckor från domens datum.

Ett anslutningsöverklagande upphör att gälla om det första överklagandet dras tillbaka eller av något annat skäl inte går vidare.

Så här gör du

1. Skriv tingsrättens namn och målnummer.
2. Förklara varför du tycker att domen ska ändras. Tala om vilken ändring du vill ha och varför du tycker att hovrätten ska ta upp ditt överklagande (läs mer om prövningstillstånd längre ner).
3. Tala om vilka bevis du vill hänvisa till. Förklara vad du vill visa med varje bevis.

Skicka med skriftliga bevis som inte redan finns i målet.

Vill du ha nya förhör med någon som redan förhörts eller en ny syn (till exempel besök på en plats), ska du berätta det och förklara varför.

Tala också om ifall du vill att målsäganden ska komma personligen vid en huvudförhandling.

4. Lämna namn och personnummer eller organisationsnummer.
Lämna aktuella och fullständiga uppgifter om var domstolen kan nå dig: postadresser, e-postadresser och telefonnummer.
Om du har ett ombud, lämna också ombudets kontaktuppgifter.
5. Skriv under överklagandet själv eller låt ditt ombud göra det.
6. Skicka eller lämna in överklagandet till tingsrätten. Du hittar adressen i domen.

Vad händer sedan?

Tingsrätten kontrollerar att överklagandet kommit in i rätt tid. Har det kommit in för sent avvisar domstolen överklagandet. Det innebär att domen gäller.

Om överklagandet kommit in i tid, skickar tingsrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till hovrätten.

Har du tidigare fått brev genom förenklad delgivning, kan även hovrätten skicka brev på detta sätt.

Prövningstillstånd i hovrätten

När överklagandet kommer in till hovrätten tar domstolen först ställning till om målet ska tas upp till prövning.

Om du *inte* får prövningstillstånd gäller den överklagade domen. Därför är det viktigt att i överklagandet ta med allt du vill föra fram.

När krävs det prövningstillstånd?

Brottmålsdelen

I brottmålsdelen behövs prövningstillstånd i två olika fall:

- Den åtalade har dömts enbart till böter.
- Den åtalade har frikänts från ett brott som inte har mer än 6 månaders fängelse i straffskalan.

Skadeståndsdelen

Det krävs prövningstillstånd för att hovrätten ska pröva en begäran om skadestånd. Undantag kan gälla när en dom överklagas i brottmålsdelen, och det är kopplat en begäran om skadestånd till brottet. Då krävs inte prövningstillstånd för skadeståndsdelen om

- det inte krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen eller om
- hovrätten meddelar prövningstillstånd i brottmålsdelen.

Beslut i övriga frågor

I de mål där det krävs prövningstillstånd i brottmålsdelen (se ovan), krävs det också prövningstillstånd för sådana beslut som bara får överklagas i samband med att domen överklagas. Beslut som kan överklagas särskilt kräver inte prövningstillstånd.

När får man prövningstillstånd?

Hovrätten ger prövningstillstånd i fyra olika fall.

- Domstolen bedömer att det finns anledning att tvivla på att tingsrätten dömt rätt.
- Domstolen anser att det inte går att bedöma om tingsrätten har dömt rätt utan att ta upp målet.
- Domstolen behöver ta upp målet för att ge andra domstolar vägledning i rättstillämpningen.
- Domstolen bedömer att det finns synnerliga skäl att ta upp målet av någon annan anledning.

Vill du veta mer?

Ta kontakt med tingsrätten om du har frågor. Adress och telefonnummer finns på första sidan i domen.

Mer information finns på www.domstol.se.

Hur man överklagar hovrättens avgörande

Den som vill överklaga hovrättens avgörande ska göra det genom att skriva till Högsta domstolen. Överklagandet ska dock skickas eller lämnas till hovrätten.

Senaste tid för att överklaga

Överklagandet ska ha kommit in till hovrätten senast den dag som anges i slutet av hovrättens avgörande.

Beslut om häktning, restriktioner enligt 24 kap. 5 a § rättegångsbalken eller reseförbud får överklagas utan tidsbegränsning.

Om överklagandet har kommit in i rätt tid, skickar hovrätten överklagandet och alla handlingar i målet vidare till Högsta domstolen.

Prövningstillstånd i Högsta domstolen

Det krävs prövningstillstånd för att Högsta domstolen ska pröva ett överklagande. Högsta domstolen får meddela prövningsstillstånd endast om

1. det är av vikt för ledning av rättstillämpningen att överklagandet prövas av Högsta domstolen eller om
2. det finns synnerliga skäl till sådan prövning, så som att det finns grund för resning, att domvilla förekommit eller att målets utgång i hovrätten uppenbarligen beror på grovt förbiseende eller grovt misstag.

Överklagandets innehåll

Överklagandet ska innehålla uppgifter om

1. klagandens namn, adress och telefonnummer,
2. det avgörande som överklagas (hovrättens namn och avdelning samt dag för avgörandet och målnummer),
3. den ändring i avgörandet som klaganden begär,
4. de skäl som klaganden vill ange för att avgörandet ska ändras,
5. de skäl som klaganden vill ange för att prövningstillstånd ska meddelas, samt
6. de bevis som klaganden åberopar och vad som ska bevisas med varje bevis.

Förenklad delgivning

Om målet överklagas kan Högsta domstolen använda förenklad delgivning vid utskick av handlingar i målet, under förutsättning att mottagaren där eller i någon tidigare instans har fått information om sådan delgivning.

Mer information

För information om rättegången i Högsta domstolen, se www.hogstodomstolen.se